

**GENERALNY INSPEKTOR
OCHRONY DANYCH
OSOBOWYCH**

dr Wojciech R. Wiewiórowski

Warszawa, dnia 5 kwietnia 2012 r.

DESiWM/DEC-288/22510/12

Dotyczy sprawy: [...]

DECYZJA

Na podstawie art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.) oraz art. 12 pkt 2 i art. 48 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego w sprawie wyrażenia zgody na przekazanie przez P Sp. z o.o., danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki, tj. do:

- 1) The I, Inc.,
- 2) L, Inc.,

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniającej decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 385, z 29.12.2004), oraz do:

- 3) I G, Inc.,

na podstawie zastosowanych standardowych klauzul umownych stanowiących załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego

i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010),

wyrażam zgodę na przekazanie danych osobowych do wyżej wymienionych odbiorców danych w Stanach Zjednoczonych Ameryki.

Uzasadnienie

Do Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, zwanego dalej „Generalnym Inspektorem”, wpłynął wniosek złożony przez P Sp. z o.o., zwaną dalej Wnioskodawcą lub Spółką, o udzielenie zgody na przekazanie danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki, tj. do:

- 1) The I, Inc., zwanej dalej „I, Inc.”,
- 2) L, Inc., zwanej dalej „L, Inc.”,
- 3) I G, Inc., zwanej dalej „I G, Inc.”, łącznie zwanych dalej Odbiorcami.

Po zapoznaniu się z przedstawionymi przez Wnioskodawcę dokumentami Generalny Inspektor ustalił, co następuje:

- 1) Wnioskodawca oraz Odbiorcy należą do międzynarodowego holdingu *I*, zwanego dalej *I*, w którym wiodącą rolę odgrywają Odbiorcy;
- 2) trzy spółki należące do *I*, których siedziby mieszczą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, złożyły podobne wnioski o wyrażenie zgody na przekazanie danych do państwa trzeciego, tj.:
 - a. L Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...],
 - b. O Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...],
 - c. Wnioskodawca, w ramach postępowania o sygn. [...];
- 3) w dniu 27 lipca 2011 r. Generalny Inspektor wydał osiem decyzji wyrażających zgodę na przekazanie danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki dla spółek należących do *I*, których siedziby mieszczą się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, w podobnym stanie faktycznym i prawnym, tj. względem:
 - a. B Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-614/35581/11,
 - b. In Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-615/35586/11,

- c. U Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-616/35591/11,
 - d. Un Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-617/35595/11,
 - e. M Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-618/35598/11,
 - f. Mo Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-619/35605/11,
 - g. W Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-620/35612/11,
 - h. MM Sp. z o.o., w ramach postępowania o sygn. [...], w którym została wydana decyzja o nr DESiWM/DEC-621/35614/11,
- 4) podmioty należące do I, w tym również Wnioskodawca, zawarły z Odbiorcami wielostronną umowę o przekazywaniu danych, zwanej dalej Umową, której:
- a. Załącznik nr 1 zawiera standardowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2004/915/WE z dnia 27 grudnia 2004 r. zmieniającej decyzję Komisji Europejskiej 2001/497/WE w zakresie wprowadzenia alternatywnego zestawu standardowych klauzul umownych dotyczących przekazywania danych osobowych do państw trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 385, z 29.12.2004), zwanej dalej „decyzją Komisji 2004/915/WE”,
 - b. Załącznik nr 2 zawiera standardowe klauzule umowne stanowiące załącznik do decyzji Komisji Europejskiej 2010/87/UE z dnia 5 lutego 2010 r. w sprawie standardowych klauzul umownych dotyczących przekazania danych osobowych podmiotom przetwarzającym dane mającym siedzibę w krajach trzecich, na mocy dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. UE L 39, z 12.02.2010), zwanej dalej „decyzją Komisji 2010/87/UE”,
 - c. postanowienia zostały zawarte na czas nieokreślony,
 - d. Klauzula 6.1 stanowi, że prawem właściwym Umowy jest prawo Zjednoczonego Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej i wszelkie spory na gruncie prawa

cywilnego bezpośrednio wynikające z Umowy podlegają jurysdykcji sądów Królestwa Wielkiej Brytanii i Irlandii Północnej;

- 5) właściwym prawem administracyjnym w zakresie przekazywania danych osobowych przez Wnioskodawcę do Odbiorców jest prawo Rzeczypospolitej Polskiej; przedmiotowa sprawa dotyczy zarówno przekazywania danych osobowych pomiędzy administratorami danych jak i powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. o ochronie danych osobowych (Dz. U. z 2002 r., Nr 101, poz. 926 ze zm.), zwanej dalej ustawą;
- 6) przekazywanie danych pomiędzy podmiotami należącymi do I, w tym również Wnioskodawcą, a:
 - a. I, Inc. oraz L, Inc. będzie się odbywało na podstawie standardowych klauzul umownych mających zastosowanie do przekazywania danych osobowych pomiędzy administratorami danych, tj. Załącznika nr 1 do Umowy,
 - b. I G, Inc. będzie się odbywało na podstawie standardowych klauzul umownych mających zastosowanie do przekazywania danych osobowych w przypadku powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy, tj. Załącznika nr 2 to Umowy;
- 7) podmioty należące do I, w tym również Wnioskodawcą, zamierzają powierzyć przetwarzanie danych I G, Inc., ze względu na to, iż spółka ta prowadzi centrum danych dla I;
- 8) przekazywane będą następujące dane i kategorie danych osób zatrudnionych u Wnioskodawcy:
 - a. imię i nazwisko, adres i dane kontaktowe, numer ewidencyjny PESEL, numer identyfikacyjny nadany przez Wnioskodawcę, wiek oraz płeć,
 - b. imię i nazwisko współmałżonka lub osób pozostających na utrzymaniu osób, których dane dotyczą, oraz dane osób, które należy powiadomić w razie wypadku,
 - c. dane dotyczące kształcenia i szkolenia zawodowego,
 - d. dane finansowe, w tym dotyczące wynagrodzenia, zwrotu kosztów oraz informacje dotyczące innych świadczeń związanych z zatrudnieniem, numery kont bankowych, informacje dotyczące emerytur i opcji udziału;
- 9) nie będą przekazywane dane szczególnie chronione w rozumieniu ustawy;
- 10) dane osobowe będą przekazywane w celu umożliwienia przeprowadzania zintegrowanych operacji biznesowych dotyczących spraw pracowniczych pomiędzy podmiotami

przekazującymi dane, m.in. Wnioskodawcą, a Odbiorcami, a w szczególności prowadzenia zintegrowanego zarządzania zasobami ludzkimi, w tym:

- a. zarządzania świadczeniami pracowniczymi i programami motywacyjnymi,
- b. obliczania rentowności klienta,
- c. statystycznej analizy informacji dotyczących płac,
- d. analiz porównawczych i analiz trendów demograficznych (cel ten związany jest ze stworzeniem dla I centralnego i globalnego systemu analizowania rentowności usług świadczonych na rzecz klientów I (ang. *G system*, G); system G wymaga wprowadzania danych dotyczących kosztów świadczenia usług przez podmioty I w podziale na tzw. konta klientów (ang. *client accounts*); do takich kosztów zaliczane są także koszty zatrudnienia poszczególnych pracowników oraz czas ich pracy w ramach świadczenia usług związanych z poszczególnymi kontami klientów; dane te, po wprowadzeniu, pozwolą z jednej strony na wyliczanie rentowności usług świadczonych w ramach określonego konta klienta na każdym poziomie – lokalnie, regionalnie i globalnie, z drugiej zaś na właściwe planowanie środków, jakie są konieczne do świadczenia podobnych usług w określonych warunkach, w tym nakładu pracy pracowników),
- e. oceny zarządzania efektywnością,
- f. analiz dotyczących planowania budżetu przeznaczonego na pracowników oraz rentowności,
- g. zmian w zasadach i warunkach zatrudnienia,
- h. a także innej podobnej administracji i zarządzania związanego z pracownikami (cel ten dotyczy gromadzenia danych wprowadzanych do systemu ksiąg rachunkowych poszczególnych podmiotów z I, które będą wykorzystywane w celu ustalenia rentowności/zyskowności w podziale na poszczególnych klientów i na poszczególne podmioty z I; w celu dokonania takich obliczeń konieczne jest uzyskanie dostępu do danych transakcyjnych związanych z poszczególnymi kontami klientów, a także danych finansowych odnoszących się do poszczególnych pracowników pracujących przy świadczeniu usług w ramach danego konta klienta – to jest wydatków I związanych z poszczególnymi pracownikami; podobnie jak powyżej dane takie pozwolą osobom zarządzającym podmiotami I na poziomie lokalnym, regionalnym i globalnym analizowanie efektywności poszczególnych podmiotów I, a także I jako całości);

- 11) system G jest zlokalizowany i administrowany w Stanach Zjednoczonych Ameryki, dlatego też realizacja wskazanych celów wymaga przekazania danych do Stanów Zjednoczonych Ameryki; system G jest narzędziem przeznaczonym wyłącznie do użytku wewnętrznego I;
- 12) zgodnie z Klauzulą 6.2 Umowy, w odniesieniu do Załącznika nr 1, przetwarzanie danych będzie się odbywało przy pomocy środków organizacyjno-technicznych według Klauzuli II lit. h) pkt i) tj. każdy Odbiorca będący administratorem danych (I, Inc. oraz L, Inc.), zgadza się i zapewnia, że będzie przetwarzać dane osobowe w miarę swoich możliwości zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych państwa przekazującego dane (tj. Rzeczypospolitej Polskiej);
- 13) zastosowane przez odbiorcę danych (tj. I G, Inc.) środki organizacyjno-techniczne spełniają wymogi rozporządzenia Ministra Spraw Wewnętrznych i Administracji z dnia 29 kwietnia 2004 r. w sprawie dokumentacji przetwarzania danych osobowych oraz warunków technicznych i organizacyjnych, jakim powinny odpowiadać urządzenia i systemy informatyczne służące do przetwarzania danych osobowych (Dz. U. z 2004 r., Nr 100, poz. 1024), zwanego dalej rozporządzeniem;
- 14) w związku z tym, iż I planuje kolejne projekty obejmujące szerszą integrację danych pracowników, Umowa została opracowana w taki sposób, by swoim zakresem obejmowała również przyszłe projekty, których realizacja może nastąpić w ciągu najbliższych lat; z tego względu wskazany w umowie cel, zakres i kategorie danych są szersze niż wymagane jedynie na potrzeby wdrażanego obecnie projektu, którego dotyczy niniejszy wniosek; w przypadku podjęcia decyzji o wdrożeniu kolejnego projektu obejmującego transfer danych, do którego wymagana będzie zgoda Generalnego Inspektora, Wnioskodawca ponownie wystąpi z odpowiednim wnioskiem.

Po zapoznaniu się z całością zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego Generalny Inspektor zważył, co następuje:

Stosownie do art. 104 § 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r., Nr 98, poz. 1071 ze zm.), zwanej dalej kpa, organ administracji publicznej załatwia sprawę przez wydanie decyzji, chyba że przepisy kodeksu stanowią inaczej.

W aktualnym stanie prawnym i faktycznym wniosek Spółki w zakresie przekazywania danych osobowych do wyżej wymienionych Odbiorców w Stanach Zjednoczonych Ameryki zasługuje na uwzględnienie. Należy wskazać, że zgodnie z art. 47 ust. 1 ustawy, przekazanie

danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić, jeżeli państwo docelowe zapewnia na swoim terytorium odpowiedni poziom ochrony danych osobowych. Odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, o którym mowa powyżej, jest oceniany z uwzględnieniem wszystkich okoliczności dotyczących operacji przekazania danych, w szczególności biorąc pod uwagę charakter danych, cel i czas trwania proponowanych operacji przetwarzania danych, kraj pochodzenia i kraj ostatecznego przeznaczenia danych oraz przepisy prawa obowiązujące w danym państwie trzecim oraz stosowane w tym państwie środki bezpieczeństwa i zasady zawodowe (art. 47 ust. 1a ustawy).

Przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego, które nie zapewnia takiego poziomu ochrony z zasady może nastąpić tylko wtedy, gdy zostaną spełnione dodatkowe przesłanki określone w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. Natomiast, jeżeli w danym przypadku one nie zachodzą, to przekazanie danych osobowych może mieć miejsce tylko po uzyskaniu zgody Generalnego Inspektora, pod warunkiem, że administrator danych zapewni odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą (art. 48 ustawy).

W związku z powyższym, należy stwierdzić, że Stany Zjednoczone Ameryki, z racji braku wystarczających uregulowań prawnych dotyczących ochrony danych osobowych, nie mogą być uznane za państwo zapewniające odpowiedni poziom ochrony danych osobowych, jak również w świetle zebranych materiałów dowodowych nie zachodzi żadna z przesłanek określonych w art. 47 ust. 2 lub 3 ustawy. W konsekwencji konieczne jest uzyskanie zgody Generalnego Inspektora.

Generalny Inspektor, rozpatrując wniosek o wyrażenie zgody na przekazywanie danych do państwa trzeciego, jest zobowiązany ustalić, czy administrator danych zapewnił odpowiedni poziom zabezpieczeń w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą. Ze względu na to, że zapewnienie odpowiedniego poziomu ochrony może wiązać się z przyjęciem odpowiednich zobowiązań umownych, Generalny Inspektor musi również przeanalizować odpowiednie postanowienia umowne.

Biorąc pod uwagę możliwość zastosowania takiego rozwiązania przez Wnioskodawcę należy wskazać na kompetencję Komisji Europejskiej, która na mocy art. 26 ust. 4 dyrektywy 95/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 24 października 1995 r. w sprawie ochrony osób fizycznych w zakresie przetwarzania danych osobowych oraz swobodnego przepływu tych danych (Dz. Urz. WE L 281, z 23.11.1995), zwanej dalej dyrektywą, jest uprawniona do uznania w drodze decyzji, że określone standardowe klauzule umowne zapewniają odpowiednią ochronę danych osobowych oraz praw i wolności jednostek. Decyzje te wymagają, aby państwa członkowskie nie odmawiały uznania zabezpieczeń ustanowionych w standardowych klauzulach umownych określonych w decyzjach za zapewniające odpowiednie gwarancje ochrony prywatności oraz

podstawowych praw i wolności osób fizycznych oraz wykonywania odpowiednich praw zgodnie wymogami art. 26 ust. 2 dyrektywy. Nie wyłącza to jednak obowiązku spełnienia pozostałych wymogów nałożonych przez właściwe przepisy krajowe. Taki charakter ma również powołana przez Spółkę decyzja Komisji 2004/915/WE oraz decyzja Komisji 2010/87/UE.

Zadeklarowane przez Spółkę zastosowanie standardowych klauzul umownych, określonych decyzjami Komisji 2004/915/WE oraz 2010/87/UE, powoduje konieczność porównania przez Generalnego Inspektora przyjętych przez Spółkę klauzul ze standardowymi klauzulami umownymi. Analiza ta wykazała, że przedstawione przez Spółkę klauzule są zgodne ze standardowymi klauzulami umownymi.

Analizie również zostały poddane przedstawione przez Spółkę środki organizacyjno-techniczne mające na celu zabezpieczenie przetwarzanych danych osobowych. Art. 48 ustawy wskazuje, że zastosowane przez odbiorcę danych środki organizacyjno-techniczne muszą być „odpowiednie” (adekwatne). Środki te nie muszą być identyczne do tych, które są wymagane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej – powinny one adekwatnie zabezpieczać prywatność oraz prawa i wolności osoby, której dane dotyczą.

Podkreślenia wymaga, że nie ma wątpliwości, co do adekwatności przyjętych środków organizacyjno-technicznych w przypadku, gdy środki te spełniają minimalne wymagania określone w rozporządzeniu. Jeżeli natomiast środki te różnią się od rozwiązań przyjętych w rozporządzeniu, podlegają one każdorazowo ocenie Generalnego Inspektora.

Zgodnie z Klauzulą 6.2 Umowy, do przekazywania danych osobowych pomiędzy Wnioskodawcą a I, Inc. oraz L, Inc., tj. przekazywania danych pomiędzy administratorami danych, będą miały zastosowanie środki organizacyjno-techniczne zgodnie z Klauzuli II lit. h) pkt i) Załącznika nr 1 do Umowy, tj. każdy Odbiorca będący administratorem danych, zgadza się i zapewnia, że będzie przetwarzać dane osobowe w miarę swoich możliwości zgodnie z przepisami dotyczącymi ochrony danych państwa przekazującego dane, tj. przetwarzać dane osobowe w miarę możliwości zgodnie rozporządzeniem. Przedstawione zobowiązania umowne w zakresie przyjętych środków organizacyjno-technicznych są zgodne z wyżej powołanymi standardowymi klauzulami umownymi stanowiącymi załącznik do decyzji Komisji 2004/915/WE.

Zgodnie z Klauzulami 4 lit. d) oraz 5 lit. c) do Załącznika nr 2 do Umowy, do przekazywania danych osobowych pomiędzy Wnioskodawcą a I G, Inc., tj. przekazywania danych na zasadach ich powierzenia, będą miały zastosowanie środki organizacyjno-techniczne zgodnie z Apendyksem nr 2 do Załącznika nr 2 do Umowy opisującym techniczne i organizacyjne środki bezpieczeństwa wdrożone przez odbierającego dane (tj. I G, Inc.).

Po dokonaniu analizy przyjętych środków organizacyjno-technicznych Generalny Inspektor stwierdził, że przedstawione przez Spółkę środki zapewniają odpowiednie zabezpieczenia w zakresie ochrony prywatności oraz praw i wolności osoby, której dane dotyczą.

Wspomnienia wymaga także fakt, że ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy.

W przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do państwa trzeciego, zachodzi także konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. Ustawa wprowadzając w swym rozdziale 7 (art. 47 i 48) szczególny reżim dotyczący przekazywania danych osobowych do państw trzecich, nie wyłączyła zastosowania w takich wypadkach pozostałych przepisów ustawy. Przepisy art. 47 i 48 ustawy wprowadzają bowiem jedynie dodatkowe wymogi, które należy spełnić, gdy zamierza się przekazywać dane osobowe do państwa trzeciego. Konieczność ich wypełnienia nie zwalnia administratora danych z pozostałych obowiązków nałożonych na niego przepisami ustawy. A zatem w przypadku kwalifikowanej formy przetwarzania danych, jaką jest przekazanie danych do innego administratora danych, który ma siedzibę w państwie trzecim, zachodzi konieczność spełnienia jednej z przesłanek legalności przetwarzania danych, wymienionych w art. 23 ust. 1 lub art. 27 ust. 2 ustawy. W szczególności, co do zasady, przekazywanie (udostępnianie) danych osobowych pracowników przez pracodawcę innemu podmiotowi wymaga uprzedniego wyrażenia zgody przez pracowników w rozumieniu art. 23 ust. 1 pkt 1 ustawy.

Spółka przekazując dane w ramach powierzenia nie traci przymiotu ich administratora. Przedmiotowa sprawa dotyczy również powierzenia przetwarzania danych osobowych w rozumieniu art. 31 ustawy. Pomimo tego, że podmiotowi, któremu powierzono przetwarzanie danych osobowych nie przysługuje status administratora danych, to ustawa nakłada na niego pewne obowiązki. Zgodnie z art. 31 ust. 2 ustawy, może on przetwarzać dane wyłącznie w zakresie i celu przewidzianym w umowie. Natomiast odpowiedzialność za przestrzeganie przepisów ustawy z zasady spoczywa na administratorze danych, co nie wyłącza odpowiedzialności podmiotu, który zawarł umowę, za przetwarzanie danych niezgodnie z tą umową. W konsekwencji, pomimo planowanego przekazania danych osobowych na zasadach ich powierzenia, Spółka nadal będzie ponosić odpowiedzialność za zgodność przetwarzania danych osobowych z prawem.

W przypadku przekazywania danych pomiędzy administratorami, podkreślenia również wymaga konieczność poinformowania osób, których dane dotyczą, o fakcie przekazywania ich danych osobowych do państw trzecich oraz o odbiorcach danych w tych państwach. Należy wyraźnie stwierdzić, że wypełnienie powyższego obowiązku przez Spółkę ma kluczowe znaczenie dla zapewnienia realizacji uprawnień przez osoby, których dane dotyczą.

W tym miejscu podkreślić należy, że decyzja Generalnego Inspektora w przedmiocie wyrażenia zgody na przekazywanie danych osobowych do państwa trzeciego nie legalizuje wcześniejszego przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego, które ewentualnie miałyby miejsce przed datą wydania decyzji w sprawie. W konsekwencji, rozpoczęcie operacji przekazywania danych osobowych do państwa trzeciego może nastąpić dopiero po wydaniu stosownej decyzji przez Generalnego Inspektora. Niniejsza decyzja upoważnia Spółkę do przekazywania danych osobowych do Stanów Zjednoczonych Ameryki jedynie na warunkach określonych w złożonym wniosku. Jednocześnie, poza zakresem niniejszego rozstrzygnięcia jest kwestia spełnienia przez Spółkę pozostałych przepisów ustawy.

Niezależnie od powyższego należy wskazać, że w przypadku zastosowania alternatywnego zestawu klauzul umownych decyzja Komisji wprowadza możliwość zastosowania dalej idących sankcji niż było to przewidziane w decyzji Komisji Europejskiej 2001/497/WE z dnia 15 czerwca 2001 r. w sprawie standardowych klauzul umownych w związku z przekazywaniem danych osobowych do państw trzecich na podstawie dyrektywą 95/46/WE (Dz. Urz. WE L 181, z 4.07.2001). Należy jedynie zaznaczyć, że w celu zapobieżenia nadużyciom mogącym wynikać ze zwiększenia elastyczności alternatywnego zestawu klauzul umownych, organy ochrony danych osobowych mają szerszą możliwość zakazania lub zawieszenia transferu danych w przypadku, gdy przekazujący dane odmówi podjęcia stosownych kroków w celu realizacji zobowiązań umownych dotyczących odpowiedzialności odbiorcy lub odbiorca odmówi współpracy w dobrej wierze z właściwymi organami ochrony danych osobowych w zakresie ochrony danych osobowych.

Z uwagi na powyższe, wobec zaistnienia odpowiednich przesłanek rozstrzygnięcia niniejszego postępowania administracyjnego, Generalny Inspektor Ochrony Danych Osobowych rozstrzygnął jak w sentencji.

Na podstawie art. 21 ust. 1 ustawy o ochronie danych osobowych stronie niezadowolonej z niniejszej decyzji przysługuje, w terminie 14 dni od dnia jej doręczenia, prawo złożenia do

Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy (adres: Biuro Generalnego Inspektora Ochrony Danych Osobowych, ul. Stawki 2, 00-193 Warszawa).